

www.fotoakuten.se

Kalkbladet

Vi får aldrig tystna och titta bort

Jag står bland grönskan och vårblommorna, solen skiner och vinden är ljum trots att det bara är första maj och ändå kryper det i kroppen av obehag. För jag står på en plats som är så förknippad med ondska att det är som att jorden ropar av plågor. Jag är i Auschwitz-Birkenau och ser resterna av det som är kvar efter Förintelsen. För min inre syn är det som att plågade, magra människor träder fram och ser på mig med en allvarlig blick.

Vi kan knappt prata med varandra, jag och mitt resesällskap, det blir bara lösryckta meningar och suckar, för orden räcker inte till för att beskriva allt som vi känner och tänker. Det går inte att förstå hur människan kan vara kapabel att utsätta andra människor för sådan grymhet.

Olikhet men av samma sort

Någon vecka senare är jag tillbaka i Sverige och det är dags att börja odlingssäsongen. Solen skiner och himlen är blå, det är som en som-

mardag trots att det bara är maj. Det är mest att gräva och hacka så här i början av säsongen för att det ska bli nya odlingsbäddar och nya gångar, men växterna har redan börjat komma upp. Extra glad är jag för de kungsängsliljor som blommar på min lott. Tre är så fulla av blålila

färg att de rosa rutorna kan vara svåra att se på håll och så är det en helt vit lilja bredvid. Olikheter som tillsammans bildar en intressant helhet, och jag har förstått att det inte är fel på den vita blomman utan bara en olikhet av samma sort. Tänk om vi människor kunde tänka så om varandra, att vi är lika i vår olikhet och om jag tillåter det annorlunda så kommer jag också att passa in. Jag önskar att vi aldrig tystnar i vår omsorg om Guds skapelse, och att vi aldrig tittar bort och förnekar när grymheter händer i vår värld under vår livstid.

Kristus förbarma dig över vår mänsklighet.

Guds välsignelse i sommar!

Text och foto: Catharina Larsson

Foto: Maria Marre Gustafsson

*Följ vår återkommande skribent, Tina Wilhelmsson, i **Tinas tankar**.*

Tinas tankar

Vad är bristandeandel

Bristandeandel. Två ord som skapat stor förvirring. Samarbetspartierna Sverigedemokraterna, Moderaterna, Kristdemokraterna och Liberalerna har alla undertecknat det så kallade *Tidöavtalet*, där de menar att de vill utreda huruvida en person ska kunna bli utvisad från Sverige på grund av bristandeandel. I en intervju i SVT säger statsminister Kristersson att han inte riktigt kan förklara vad bristandeandel innebär. Andel är ett ord som vanligtvis inte används i det moderna svenska språket idag, utan det för snarare tankarna till ett äldre religiöst språk. Närmare bestämt i Paulus brev i 1917 års kyrkobibel, som är en översättning som utkom 1917. Den vi använder idag heter Bibel 2000 och utkom 1999.

Motsatsen till bristandeandel

Eftersom det finns en förvirring kring innebörden av bristandeandel, så har jag valt att testa uteslutningsmetoden. Jag har nämligen ägnat vårterminen åt att titta på motsatsen till bristandeandel och det med hjälp av Paulus brev i Nya testamentet. Jag dök ner i den grekiska bibeln för att försöka ta reda på vad Paulus anser är ett önskvärt beteende, lite som en guide för den som vill undvika att bli anklagad för bristandeandel. Jag har sen sammanfattat Paulus tankar i en trestegsraket. Han pratar först utifrån hur församlingen ska bete sig mot samhället i övrigt, sen hur medlemmar i församlingen ska bete sig mot varandra och slutligen hur individer ska bete sig generellt. När jag applicerade Paulus åsikter, genom 30 sidor av analys med hjälp av liberal politisk teori, så kom jag fram till en märklig slutsats. Enligt min analys skulle Paulus anse att avsnittet i *Tidöavtalet* om bristandeandel (s 37-38) i sig är ett exempel på just bristandeandel, vilket gör att det faller på sitt eget grepp. Vill du veta hur jag kom fram till det så finns uppsatsen på www.tinawilhelmsson.se.

Tina Wilhelmsson

Fortsätt följa Marianne Wasend, en av våra medlemmar i stiftsföreningen, som under rubriken Mariannes Läslusta bjuder oss på intressant läsinspiration utifrån sin egen läslusta!

Mariannes Läslusta

Barfotakvinnan

av Scholastique Mukasonga.

Mukasonga är född 1956 i Rwanda där hon levde fram till 1992, då hon flyttade till Frankrike och på så vis undkom den stora katastrof som drabbade landet och många i hennes familj och släkt, två år senare.

Barfotakvinnan är en självbiografisk berättelse om författarens uppväxt och om hennes mamma Stefania. Familjen tillhörde folkgruppen tutsier. Mukasongas barndom och folkgruppens kultur har successivt suddats ut av de oroligheter och förföljelser som rådde i Rwanda av folkgruppen hutuer och de folkmord som ägde rum 1994.

Tvingades lämna allt

Mamma Stefania levde ett strävsamt liv.

Familjen, liksom andra tutsier på 1960-talet, tvingades lämna sina hem, dyrbara kor och andra tillgångar och tvångsflyttades till Nyamata – ett område utan vatten, med svårodlad jord. Trots alla umbäranden bestämmer sig Stefania att trotsa omständigheterna och göra sitt bästa för att återskapa ett hem, inzu, till familjen. I en inzu är det inte ögonen utan hjärtat som vägleder dig.

I boken ges sädeslaget durra en utförlig beskrivning som kräver en ceremoniell både för att odlas och för att ätas, ritualer som Stefania utförde med samvetsgrann vördnad eftersom den var lyckoväxten.

Uppdelningen mellan hutuer och tutsier görs inte längre idag. Författaren har numera en tät kontakt med sitt födelseland.

Marianne Wasend

KviSk i Härnösands stift årsmöte

Lördagen den 11 mars samlades vi för årsmöte i Kyrkans hus i Sundsvall. Vi var 13 personer på plats, vilket var glädjande.

Det var sedvanliga årsmötesförhandlingar och vi har fått en ny ledamot i styrelsen, *Malena Lundefalk*, präst i Sundsvall. *Catharina Larsson* och *Priscilda Helenius* lämnade styrelsen i och med detta årsmöte. Vi har inte lyckats hitta någon person till valberedningen, något vi behöver arbeta vidare med. Kom gärna med förslag! Detta gäller även styrelseledamöter, vi ska egentligen vara sju personer i styrelsen.

Som avslutning fick vi lyssna till *Margareta Wänglund*, som utifrån sin erfarenhet och goda kunskap, fängslade berättade om vad pilgrimsvandring kan innebära.

Vid styrelsens senaste möte arbetade vi mer ingående med innevarande års verksamhetsplan. Vi välkomnar tips och idéer från alla medlemmar i vår förening!

Med önskan om att vi alla kan glädja oss åt försommarens grönska!

Berit Larsson

Malena ny i vår styrelse

Malena Lundefalk heter jag och är ny medlem i styrelsen! Jag kommer ursprungligen från Stockholm och som ung engagerade jag mig i Kvinnor i Svenska kyrkan och satt sen i styrelsen i Stockholms stift under ett par år.

Jag lämnade Stockholm 2014 för att prästvigas för Härnösands stift. Jag var präst i södra Jämtland i fem år men sedan 2019 finns jag nu i Sundsvalls församling. För mig är frågor om jämlikhet, antirasism och mänskliga rättigheter viktiga.

Dags för årets Inspirationshelg

Välkommen till årets Inspirationshelg på Vårsta den 16-17 september. Det blir också i år en danshelg där vi leds av AnneLi Amilon, präst och dansare. (Se nedan). Årets tema är Fred på jorden – fred med jorden – endast ett är nödvändigt. (Läs mer sid 13.)

Lördag den 16 september

Incheckning från klockan 11.30.

Programmet startar med lunch klockan 12.00.

Vi dansar hela eftermiddagen, med paus för fika.

Äter en god middag tillsammans.

Kvällen avslutas med en stund i Växthuset (om vädret tillåter).

Söndag den 17 september

Efter frukost fortsätter vi dansa och om vädret tillåter avslutar vi ute i trädgården. Efter lunch skiljs vi åt.

Anmälan senast den 14 augusti till: ulla.berit.larsson@gmail.com
eller mobil: 070-230 95 57.

Avgift 1 325 kr för medlemmar

1 425 kr för icke-medlemmar

Avgiften inkluderar kurs, mat och boende i enkelrum.

Betalning görs på plats. Gärna via Swish.

Glöm inte att anmäla kontaktuppgifter och om du önskar särskild kost.

Inspirationshelgen är ett samarrangemang med **sensus**

AnneLi välkomnar till en helg i närvaro med Helande rörelse och läkande dans.

Min förhoppning är att du förutom helgens närvaro i dans, rörelse och gemenskap också ska få med dig konkreta metoder som du kan använda dig av i din vardag. Helgen kommer att kretsa kring tre teman:

1. Andning och livskraft, som har fokus på andningen och andetaget.

2. Kroppens visdom, som har fokus på hela kroppen och kroppsnärvaro på ett djupare plan. Vi dansar både fritt och i cirkel till enkla steg.

3. Rörelse, rytm och ro, som har fokus på hur du konkret kan utforma en stunds närvaro i rörelse och dans regelbundet i din vardag.

Vi arbetar med metoder utifrån helande rörelse och läkande dans, dansterapins grunder, terapeutisk yoga och restorativt skrivande.

Helande rörelse och läkande dans som ett sätt att möta Gud

Ibland kan man plötsligt som från ingenstans bli uppfylld av en känsla av närvaro. Du kanske hör en sång som slår an en ton i dig, berörs av naturens storslagenhet eller upplever ett starkt möte som gör ett djupt avtryck. I dessa stunder känns det som om tiden står still, vi uppfylls av stunden och känslan är i det närmaste andäktig. Upplevelsen är omöjlig att helt klä i ord, men jag tror att du vet vad jag försöker beskriva. Att dansa och röra mig till musik har denna inverkan på mig.

Tidig kontakt med Heliga Danser

Jag lyssnar inåt och följer kroppens rörelse och kommer i kontakt med något djupt förborgat inuti, en närvaro som stundom möter en större närvaro. Den närvaro jag vill kalla Gud.

Under snart tre decennier har jag arbetat som präst och själavårdare i Svenska kyrkan. Tidigt kom jag i kontakt med Heliga Danser och liturgisk dans i kyrkorummet och ett frö planterades i mig som med tiden kom att växa och utvecklas, ett frö som har sin grund i en holistisk teologi där kropp, själ och ande tillsammans utgör en helhet.

Med åren har insikten om kroppsnärvaro som en väg till läkande och helande, till själslig näring och andlig utveckling, djupnat och slagit rot. Det har bland annat resulterat i boken *"Dansa med universum"* och metoden *"Helande rörelse och läkande dans"*. Även terapeutisk yoga, meditation och meditativt skrivande är metoder som

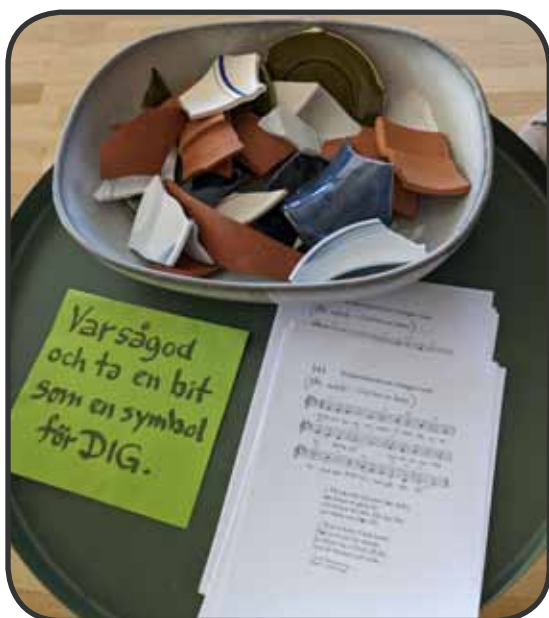
jag gärna använder mig av både i mitt arbete som församlingspräst och som fängelsepräst. Kroppen är en fantastisk ledsagare till nuets rum. Ett rum med en livskraft som både kan läka och hela.

AnneLi Amilon

Våreld och årsmöte 2023

Några reflektioner från årets Våreld i Umeå "Fred med jorden" 5-7 maj 2023

Uppfylld och berörd lämnade jag Umeå med tåg på söndagen 7 maj. Inte bara av fina nostalgiminnen från min egen studietid i staden för 50 år sedan utan mest av känslor och tankar om hur våra handlingar idag kan komma att påverka framtiden. Och så klart av hur inspirerande, roligt och kraftfullt det kan bli när vi samlas kring ett angeläget fokus och årsmöte. Tacksamhet i hjärtat till Luleå stiftsgrupp som hade satt samman ett fint program och ordnat allt till det bästa för oss!

*Vi sjöng
och la våra
skärvor till
en helhet
i korset.*

Skapelsen har kommit i bakgrunden

Temarubrikens innehåll berörde verkligen både dåtid, nutid och framtid. Föreläsaren, teologen och doktoranden *David Wiljebrand*, ledde oss fram i en intressant analys av Bibelns texter om Skapelsen. Han visade oss under rubriken "*Härska och råda eller Bruka och vårda?*" hur tydligt Bibeln beskriver Skapelsehistorien, dess stora avgörande betydelse och hur den omfattar allt levande i ett gemensamt system, där Gud och Jesus också finns med. Vår kyrka har istället betonat frälsningsbudskapet i Bibeln så att Skapelsen kommit i bakgrunden och blivit mindre betydelsefull för oss. Vi har gått vilse bland texterna och tappat kunskapen om Skapelsen och rättvisa. Den behöver återupprättas, belysas och respekteras i form av omställning till en helhetssyn och handling för att vårda och leva i samklang med Skapelsen.

Årsmöte och Festmässa

Lördagen innebar själva årsmötet för 2023 och vår Berit Larson avtackades för sin tid i styrelsen. Dagen bjöd oss också på jojk och en intressant berättelse om samisk relation till Jesu moder Maria, naturen och det vackra *Maria-smycket*.

Söndagens gudstjänst "Festmässa Våreld" blev en mycket fin och inkluderande högtid för miljön och naturen i Umeå Stadskyrka, med processionsgång, dans, jojk, förbön och textläsning. Vi dansade danser ur dansmässorna *Den stora berättelsen* och *Din ljusa skugga* för att gestalta budskapet om vår jord.

Många frågor väcks

När jag landat hemma med lövkrattning och plantering, så finns det härliga frågor från Våreld som fortsätter att leva och inspirera mina tankar. Både dans, jojk och musik gav oss glädje och lust under Våreld, hur kan vi stärka den kraften för att förändra? Hur ska vi visa betydelsen av att vara medlem i Kvinnor i Svenska kyrkan, så att vi blir fler medlemmar? Ska vi tillåta män att bli medlemmar? Hur kommer vår förenings Fredsprojekt att påverka oss alla och vilka möjligheter får vi till? Davids tanke om ett 12-stepsprogram för Miljön var riktigt inspirerande och kanske kan studiecirkeln Skapa Fred med jorden bli ett sånt program. Och Sallys fråga "*Vad gör vi i själva verket?*" tycker jag kan bli ett nytt kvalitetskriterium för oss i föreningen.

Text och foto: *Marianne Staaf Gälldin*

Filmen om Desmond Tutu

Filmen om den sydafrikanske ärkebiskopen Desmond Tutus liv "A Tree has fallen" har visats på två platser i Härnösands stift, i Sundsvall den 4 maj och i Östersund den 6 maj. Filmen finns tillgänglig för alla församlingar att visa. När den visades i Sundsvall och Östersund medverkade filmskaparen Marika Griehsel med att berätta om hur filmen kom till och möten med de som intervjuades.

I Sundsvall visades filmen i Kyrkans hus med cirka 30 besökare och i Östersund var det cirka 45 personer. De som såg filmen upplevde den väldigt bra och fint filmad med tydlighet om hur Desmond Tutu arbetade för att se det goda hos människor.

Filmens skapare Marika bjöd deltagarna på ett öppenhjärtigt samtal om ANC, Sydafrika, förlåtelse och framtid. Det blev också intressanta och inspirerande frågor och reflektioner i detta samtal.

Filmvisningarna anordnades av föreningen Kvinnor i Svenska kyrkan i Härnösands stift, Sundsvalls församling, Östersunds församling och Sensus.

Kyrkans hus i Sundsvall

Specialist med stort engagemang

Marika Griehsel började arbeta som Afrikakorrespondent på SvT och Sveriges radio 1990. Hon var på plats och bevakade när Nelson Mandela släpptes fri liksom Sydafrikas första demokratiska val.

Marika kallas fortfarande ofta in för att kommentera som specialist om Afrika. I sin rapportering är hon orädd, driven och har ett djupt engagemang.

Producerat dokumentärer

Hon har även tidigare producerat flera starka och berörande dokumentärfilmer för Svenska kyrkan, det är tex filmen *Gränser* och filmen *Om du kommer härifrån* – om några familjers liv i flyktinglägret Kakuma, norra Kenya.

Marika och hennes man Simon har ett av sina hem i Jämtland. Dit välkomnar de också grupper och vandrare, för boende och unika upplevelser i den inspirerande naturen.

<https://swedenbybike.com/cykelpaket/upptack-gimdalen-med-marika-griehsel/>

Text och foto: *Marianne Staaf Gälldin, Kristina Ekegerd*

Glöm inte att betala medlemsavgiften för 2023

Avgiften på 100 kr betalas
antingen via bg 422-3699 eller
via Swish, nummer 1236918593.

Minnessten över trolldomsprocesserna

Vi har i tidigare nummer av Kalkbladet uppmärksammat förslag och beslut om ett minneskonstverk i Härnösand. Nu är konstverket *Sten för tårar* på plats i Stadsparken, placerat rakt framför Domkyrkan.

Lördagen den 13 maj 2023 hedrades de kvinnor och barn som avrättades i trolldomsprocesserna under 1670-talet.

Kommunalråden, landshövding Berit Högman, biskop Eva Nordung Byström och konstnären Monika Gora medverkade i denna vackra högtid. Runt konstverket kommer en äng med blommor att anläggas.

Sex minnesstenar planeras
Senare i år planerar Svenska kyrkan i Härnösand och Kramfors att resa minnesstenar på de orter där de avrättade hörde hemma. Stenar med offrens namn ingraverade, nästan alltid en kvinna, planeras på sex kyrkogårdar.

"Historien lär oss att människor i grupp kan ställa till med vedervärdiga saker. Den lär oss också att människor i grupp kan få stopp på vedervärdigheterna. Låt oss aldrig glömma det."

Eva Nordung-Byström.

Foto: Marianne Staaf Gälldin

Konstnären Monika Gora vid sitt konstverk *Sten för tårar*.

Glöm inte att meddela ev. adressändring till
marianne.staaf.galldin@hotmail.com

Infobrev nr 1/Fred på jorden och fred med jorden

Vid förra riksårsmötet i Kvinnor i Svenska kyrkan beslutade årsmötet att bifalla en motion från Luleå stiftsförening enligt styrelsens förslag. Beslutet innebär att föreningen startar ett treårigt projekt (2023–2025) med uppdraget'

- att för Kvinnor i Svenska kyrkan bereda frågor under temat Fred och klimaträttvisa
- att ge styrelsen förslag på uttalanden, förslag på undertecknande av upprop och/eller debattinlägg att ge styrelsen förslag på föreningens deltagande i evenemang och kampanjer
- att komma med förslag på hur föreningen både utåt och inåt bland medlemmarna kan påverka till livsstilsförändringar för klimatets skull.

Projektets fokus koncentreras till två områden 1. Fred på jorden och 2 Fred med jorden, som mera precist formuleras i uppdraget som Klimaträttvisa.

KviSk står på en teologiskt kristen och feministisk grund som utgör grunden för projektets tolkning av begreppen. De två begreppen Fred och Klimaträttvisa ska kopplas ihop med kvinnor och föreningen Kvinnor i Svenska kyrkans utgångspunkter.

Nu har vi kommit så långt att vi har en liten grupp som leder projektet och en stor påverkansgrupp med representanter från varje stiftsförening. Vi har gjort en projektplan som godkänts av styrelsen och vi ska nu påbörja arbetet med att skapa en gemensam kunskapsgrund i påverkansgruppen. Det ska vi göra genom studiecirkeln Fred med jorden. Och snart möts vi i Våreld med temat Fred med jorden.

Vi tipsar om:

- En färdplan för klimatet, <https://www.svenskakyrkan.se/fardplan-klimat> som är kyrkans policy- och målprogram för hållbarhet och klimatarbete.
- Studiecirkel materialet Fred med jorden finns på: www.sensus.se sök på Fred med jorden www.skapafredmedjorden.se
- Våreld i Umeå i maj 2023 med temat Fred med jorden! Hoppas vi ses där!

Hälsningar från oss alla i projektet Fred på jorden och fred med jorden!

Framtidsfönstret

*I flera nummer har vi skrivit och berättat om föreningens, HKKF, historia och frågor som man arbetade med från starten 1942 och fram till ombildandet till föreningen Kvinnor i Svenska kyrkan. I förra numret avslutade vi den delen och nu öppnar vi istället **Framtidsfönstret**, där vill vi inspirera och uppmärksamma framtidsfrågor som föreningen kan komma med i föreningen. Vi bjuder in gästskribenter som kan ge oss mer kunskap och visa oss frågornas betydelse. Om du har någon fråga du vill att vi ska skriva om, ta kontakt med någon i styrelsen så kan vi hitta någon gästskribent eller om du vill skriva själv.*

Anna Gredander

Foto: Privat

I skrivande stund är Uppståndelsen här. Påsken har passerat. Jag är i Skellefteå för att utbilda mig till Andlig Vägledare. Solen skiner, våren är i snabbt antågande och temat jag har fått att skriva om är vandring. Jag har sett vandrings-trenden ur två perspektiv. Dels ett sekulärt, då jag arbetat med turism och handel inom bland annat STF och Naturkompaniet. Dels ur ett inomkyrkligt perspektiv, då jag nu är församlingsdiakon med pilgrim och andlig fördjupning i min tjänst.

Ett myller av vandringar erbjuds

Vandring är en trend just nu oavsett sammanhang. Medan jag planerar sommarens pilgrimsvandringar ser jag samtidigt inbjudningar från olika aktörer, som även de bjuder in till vandring. Enkelheten har kommersialiserats med framgång. Kanske har begreppet pilgrim använts lite slarvigt i sekulära sammanhang, med risk för att dess djupa innebörd ibland tappas bort. Det finns ett myller av vandringar, retreatar och dylikt att välja på för sökare. Spelar det någon roll vem som är arrangör och vad ska man välja? Det är frågor jag ofta får. En deltagare vid en pilgrimsvandring, i Svenska kyrkans regi, sa till mig: *”Det är så bra att kyrkan arrangerar gratis semestrar”*.

Kanske något tillspetsat. Att pilgrimsvandra kostar inte mycket. Samtidigt tycks människor blivit villiga att betala nästan vad som

helst för att få leva enkelt för en tid, allt för självutvecklingens skull och gärna om det finns en sådan garanti. Jag tror att det även blivit en trend att vara spirituell. När en vandring sker på en exotisk plats, med yoga och meditation, för dyra pengar, så säljer den snabbt slut. Det är inte lika lätt att predika för en pilgrimsvandring med tideböner, som den lokala församlingen arrangerar. Därför är det viktigt att vi fångar upp människors längtan efter att växa andligen. En pilgrimsvandring kan vara så mycket mer än ett billigt semesteralternativ.

Ser mitt liv med en pilgrims blick

För mig är storheten med pilgrimsvandring att det inte sker som en enskild isolerad händelse, där jag sedan återgår till att leva som förut. Tvärtom, genom att använda pilgrimens förhållningssätt så startas en transformerande process i mig som pågår långt efter det att den faktiska vandringen är slut. Det kan jag garantera och belöningen går inte att mäta i pengar. Att vilja leva i Jesu efterföljelse är att pilgrimsvandra för mig. Jag ser inte längre enbart med min blick på pilgrimsvandring utan har omvänt börjat se på mitt liv med en pilgrims blick. Det har fått en avgörande betydelse! Att pilgrimsvandra är mer än den fysiska vandringen och därför för alla.

Det som utspelar sig i påskens drama, utspelar sig också i livet. Fastetiden är en förberedelsetid för att gå in i och möta död och liv. Likaså är pilgrimsvandringen en förberedelsetid. Jag lämnar det gamla bakom mig när jag snörar på mig kängorna och tar de första stegen. Vid målet väntar något nytt. Liksom en vandring kan delas in i etapper, så delas ofta livets vandring in i faser. I båda fallen ryms det lilla i en större helhet. Blickar jag bakåt går det att se stigen. Guds hand genom allt.

Våga släppa taget om det gamla

I mitt liv har både inre och yttre pilgrimsvandringar till stora delar skett ensam med Gud. Den tiden har minst sagt varit prövande. Jag ställs inför svåra frågor, vägval, tvivel och trötthet, även djup smärta. Att våga gå rakt igenom det och överlåta, så mycket som jag kan, åt Gud, är det som frigör mig att ta emot Guds nåd, det vackra och livgivande. I vissa tider får jag möta andra vandrare längs med vägen som jag blir berörd av. Kanske slår vi följe en bit. Ibland vill jag bromsa, stanna upp och till och med leva kvar i gårdagen. Men för att gå framåt måste jag våga släppa taget om det gamla. Det är en grund-

förutsättning som ibland varit svår att förlika sig med. Ingen orkar gå med en för tung ryggsäck, varken bokstavligt eller själsligt. Att leva som pilgrim är därför för mig att våga vandra lätt, på alla sätt. Det kräver att jag ständigt övar mig i tillit. Att jag litar till att jag får möta det jag behöver för mitt växande, att välkomna det oavsett om det innebär olust eller välbehag till en början. Inget är bestående, allt övergående, en gåva.

När jag var vandrare gick jag igenom livet. Som pilgrim låter jag livet passera genom mig. Gud har blivit större och jag mindre. I stället för att gå i egen kraft förs jag nu framåt och jag kommer längre. Det är den stora skillnaden!

Anna Gredander

*En skön och
vilsam sommar
tillönskas alla
Kalkbladets
läsare.*

Här når du Kvinnor i Svenska kyrkan, Härnösands stift

Styrelsen:

Marianne Staaf-Gälldin, Sundsvall, tel. 076 - 830 82 66

Berit Larsson, Frösön, tel. 070 - 230 95 57

Mery Sauni, Härnösand, 070 - 389 53 90

Kristina Ekegerd, Frösön, 070 - 228 24 11

Malena Lundefalk, Sundsvall, 073 - 271 01 13